

I si vosté té la cara de fer el que està fent ací, el cinisme de fer el que està fent ací, vosté..., sí, sí, ho sap perfectament, que quan vullga els explica a les famílies, ja que vosté intenta erigir-se en representant de les famílies...

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor...

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...els intenta explicar per què hem arribat a esta situació.

Jo ja he dit que està en la plataforma de contractació, 277.000 euros. Fets i no paraules.

Vaig a explicar-li què és el que ha passat en eixa escola, en eixe institut. Sap què ha passat? Que es va adjudicar per CIEGSA quan vostés governaven. Sap per quant? Per 6,7 milions d'euros. Sap quant és això? Un milió més del que va eixir a adjudicació. Quina casualitat! Quina casualitat que puja per un milió d'euros més. No sabem molt bé a qui va anar...

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor...

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...Bé, en realitat sí que ho sabem. En realitat sí que ho sabem. Sap per què? Perquè casualment l'empresa era..., el president de l'empresa era el germà d'un exministre del Partit Popular. (Veus) Casualment, casualment, una empresa que segons el seu extresorer, casualment, segons el seu extresorer del Partit Popular, diu que eixa empresa, segons ell, pagava bitllets de cinc-cents euros per a finançar el partit a canvi de quedar-se escoles. Això és el que deia el seu extresorer.

I no només això, sinó és que damunt d'estos negocis, des del primer dia, no des de fa tres anys, des del primer dia, eixe institut té problemes des del primer dia de l'obra. Quina casualitat!, després de tots eixos sobrecostos i d'empreses de germans de ministres del Partit Popular,...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Navarro...

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...problemes de goteres, problemes de fusteria exterior, problemes d'inundacions en la cafeteria, problemes de corcat

des del 2006 –obra del 2004, eh?–, problemes des del 2006; problemes en la tanca de la parcel·la; un expedient espectacular, una obra magnífica, adjudicada per un milió d'euros més a una empresa d'un germà d'un ministre del Partit Popular. I resulta que ara, a més a més, no només això, sinó que se fa un informe patològic que diu que són vicis ocults de la construcció; vicis ocults de la construcció i que l'empresa no es fa responsable perquè després de deu anys que vostés no van mirar res de l'estructura, resulta que ja no es podien fer responsables perquè ja havia passat massa temps.

I no és casualitat, perquè no és l'únic lloc on passa. Perquè resulta que també a Gandia cau una façana de l'Escola Oficial d'Idiomes feta en 2014, feta en 2014. Sap de qui era l'empresa constructora? Del germà d'un secretari autonòmic del PP. (Veus) Tornem a repetir les mateixes qüestions. Sap qui ho diu? L'informe de l'UCO, de la Guàrdia Civil, que deia que, efectivament, vostés estaven fent unes cosetes que no tocava amb les escoles.

Mire, a banda d'això, demane que els ho diga a les empreses, i els ho diga també a les famílies. I jo, sap què li dic? Que a Elx, mire si hem actuat que no només hem posat en la plataforma de contractació aquesta reforma sinó que també acabem d'adjudicar al Jaume I una obra que fea molt de temps que estava esperant; hem canviat i hem retirat el fibrociment en set centres educatius, en set centres educatius d'Elx. Vostés, en tota una legislatura, ningun, ningun; nosaltres, en tres anys, set centres als qual s'ha retirat el fibrociment; i n'hi han ja delegats i resolts més de 15,7 milions d'euros per a construcció de centres en el pla Edificant en la ciutat d'Elx.

Per tant, fets i no paraules. Explique a les famílies què feia el seu partit amb els diners del que havia d'haver construït un centre com tocava i no com el que van deixar. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Continuem amb la pregunta número 1.609, que formula el diputat senyor Vicente Casanova Claramonte, del Grup Parlamentari Popular, també al conseller d'educació.

Quan vullga, senyor Casanova.

El senyor Casanova Claramonte:

Bé, senyor conseller.

A mi ja quasi me dóna vergonya tornar a preguntar el mateix, però des que el 2 de juliol vostés van anunciar la imminent licitació de la represa de les obres del col·lege paralitzat Regina Violant –porta dos anys paralitzat–, que no sabien res, casualment, dijous passat, quatre mesos i mig després de l'anunci de la imminent licitació, que vosté personalment me va dir ahí fora del plenari, el dia 3 de juliol, el dia següent, s'ha licitat.

Per tant, la meua pregunta, quedaria per contestar-me a les altres coses que li pregunte en la pregunta oral, que la vaig formular el 18 d'octubre. I és, quina valoració fa vosté de tot

este procés? Per què s'ha tardat quatre mesos i mig des d'eixe imminent anunci i fins a la data? I, sobretot, en quina data pensa vosté que es pot estrenar el col·lege. I, sobretot, quina valoració fan del procés que d'algun numeret poden parlar.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Casanova.

Conseller, quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyor diputat.

Com ja ha pogut vosté vore en la plataforma de contractació ja està penjada la licitació del centre; un contracte amb un pressupost de licitació de 4,7 milions d'euros i, per tant, ja està en marxa el procés de licitació en què ara les empreses tenen fins al 20 de desembre per a presentar les ofertes, continuar amb eixe procés administratiu i, quan acabe el termini, farem tot el possible per adjudicar i iniciar les obres el més ràpidament possible, durant el curs escolar, que és el que vam dir, que seria durant este curs escolar en què es tornarien a posar en marxa les obres del Regina Violant.

Sabem que el procés ha segut llarg i agraïm a la comunitat educativa, com he dit abans també, la seua paciència, perquè fa massa anys que estan en condicions que no toca. Però això que hem fet nosaltres ha estat adjudicar una obra en un primer moment. Sap que hem fet tot el que hem pogut per a fer les coses bé i el més ràpidament possible. Evitar un litigi judicial que haguera retardat encara més la qüestió. No hem cedit a la pressió per tal d'acceptar modificats que no estaven justificats tècnicament i, ara, per fi, les empreses que treballen en l'administració saben que s'ha acabat el temps d'anar fent altes injustificades, que s'han acabat eixos temps; que aquells que ho fan i, a més, retarden obres, han d'indemnitzar l'administració, com hem aconseguit, amb una indemnització de més de dos-cents mil euros a l'administració per no haver fet l'obra que se'ls havia adjudicat. I, a més a més, hem adjudicat ja..., hem licitat l'obra perquè es puga adjudicar a una altra empresa havent resolt eixe problema, que no hem creat nosaltres, perquè comencen el més prompte possible, com vam dir, durant aquest curs, una altra vegada les obres, i els xiquets del Regina Violant tinguen unes aules dignes, que és el que volem totes i tots. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Casanova, per acabar.

Quan vullga.

El senyor Casanova Claramonte:

Bé, senyor conseller, a mi, no sé vosté, però crec que ací en la cambra tots els companys saben que sóc molt de numerets.

Clar, vosté m'ha fet una explicació absolutament qualitativa i a mi m'agrada fer-la amb números, amb decimals, amb els números que ixen de les dades que n'hi ha o publicades o que vosté m'ha proporcionat.

Mire, açò és el que haguera costat el col·lege, açò és el que haguera costat el col·lege si se li haguera acceptat eixe modificat que vosté diu que no..., sí que el milió dos-cents mil dels quals vostés parlen no està en cap document o no me l'han donat a mi. Jo tinc tot l'expedient perquè l'he demanat, i no està, no està. L'única cosa que hi ha és un informe pericial que diu, si se fan els números, que l'increment d'obra que se demanava, al qual s'haguera, a la millor, arribat a un acord, que vosté no vol, haguera segut de 413.000. Per tant, si als 5.100.000 de la licitació..., perdó, de l'adjudicació, se li sumen 400.000, el col·legi s'haguera acabat el 31 de desembre de 2017 per 5.582.000 euros. Val?

Ara anem a vore què va a passar, perquè vosté ha dit una xifra, però no enganye el personal, 4.700.000 sense IVA. *(Un diputat, amb el micròfon desconnectat, diu: «El IVA no lo pagas o qué?»)* L'IVA no el paga vosté? *(Un diputat, amb el micròfon desconnectat, diu: «No, no.»)* Jo estic comparant tots els...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Ibáñez...

El senyor Casanova Claramonte:

Mire, jo li dic la xifra exacta, jo li dic la xifra exacta, *(veus)* jo li dic la xifra exacta...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Álvaro...

El senyor Casanova Claramonte:

Tranquil·la, senyora Álvaro.

Mire, el que li ha pagat ja a Torrecámara, descomptats eixos 245.000 de la indemnització en net, el que ha cobrat Torrecámara han sigut 857.000, descomptats ja, eh? Trenta mesos de xiquets en barracons, és a dir, trenta mesos més del lloguer de les aules són 614.000 euros, segons factures que vostés m'han proporcionat. I la licitació, en el portal de licitació de l'estat, que supose que estarà correcta, són 5.715.000. Per tant, això suma 7.187.000. És que comparant això amb el que haguera costat, que són 5.582.000, ja me contarà vosté on està la gestió.

Mire, li done la xifra en gran perquè la veja. El que mos costarà..., li costarà al valencià, a tots, és un molt més cost...

No és un sobrecost, és molt més cost d'1.604.000 euros més que si vosté haguera pactat amb l'empresa... (Veus) Sí, sí, els números els tinc ahí i els números no fallen. I, a més, tres anys i mig més dels xiquets en barracons. Açò, senyor Marzà, açò no és un extracost, açò és una estupidesa.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

Conseller. (Algú diu: «Els números, si els vols, te'ls done»)

(Inoïble) ... vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Mire, senyor diputat, vosté sap perfectament que els modificats o són legals o no ho són. No es negocia. O són legals o no ho són. O són tècnicament sustentats o no s'accepten.

Perquè vosté sabrà també, igual que sabem tota la gent que estem ací, que els diners públics vénen d'uns impostos que costen molt de pagar. I resulta que vosté està fent tot este numeret, perquè no són números, és un numeret el que està fent vosté, que resulta que diu que no, que encara que els tècnics no vullguen, encara que tècnicament no estiga justificat, a pagar a l'empresa i apretar a córrer.

Mire, sincerament, jo pensava que vosté tècnicament tenia més rigor i, en lloc de fer numerets, fea números. Ha fet un numeret espectacular, sobretot dient que es pot pactar en una empresa adjudicatària que se'n vaja del que està adjudicat si tècnicament t'estan diguent que no.

Mire, s'ha acabat això, s'ha acabat això. ¿Sap per què? Perquè tècnicament...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Castelló.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...el que es fa és el que diuen els tècnics perquè puga adjudicar l'obra. I si algú vol anar més enllà del que tècnicament està, no ens trobarà i, a més a més, haurà d'indemnitzar a esta administració, perquè ha de pagar per allò que no ha fet... perquè ha de pagar per allò que no ha fet. Si tècnicament hi haguera qualsevol justificació, s'haguera fet. No estava justificat tècnicament, no s'ha fet. I, a més a més, s'ha avançat.

I li hem donat resposta a una necessitat que és evident que s'havia de superar, que vostés no van ser capaços ni en nou

anys d'adjudicar una obra, ni en nou anys d'adjudicar una obra, ¿com ve ací a fer el numeret? Si no van estar..., ni en nou anys d'adjudicar una obra.

És que l'obra va començar perquè va arribar este govern. És que l'obra es va paraitzar perquè l'empresa no va voler continuar amb l'obra, perquè tècnicament no va fer el que tocava i perquè, com no estava justificat, hem tornat a iniciar el tràmit.

I ara les empreses saben que esta administració ha de pagar quan paga i esta administració paga perquè està justificat tècnicament; no, com deia algú més per ací, que s'arreglava amb un café i a córrer; no pagant a empreses de ministres i de germans de ministres del Partit Popular sobrecostos per damunt de milions d'euros.

Mire, això és el que no tornarà a passar en esta administració, perquè ja no governen vostés. Ara es justifica tècnicament i s'arreglen els empastres que vostés van deixar. Per a això ja està l'adjudicació, la licitació en marxa i per això hem fet, ni més ni menys, que més de 660 actuacions des que hem arribat al govern i hem retirat tot el fibrociment dels pobles de Castelló.

Si això no li preocupa... Això, ¿no li preocupa? ¿Li preocupa? Haver-ho fet quan governaven.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

La següent pregunta la formula la diputada Ana Besalduch, del grup parlamentari... Per favor, si poden deixar que continuem. Anem a vore si podem...

Senyor Castelló, per favor, no interrompa... (Veus) Senyor Castelló, per favor... Per favor li ho demane.

No, es que no paras. A ver, ¿cómo no te lo voy a decir si se oye hasta fuera de la casa? Es obvio. Y bastante que no oigo demasiado bien a veces.

Senyora Besalduch, del Grup Parlamentari Socialista, també, al conseller d'educació.

Senyora Besalduch, quan vullga.

La senyora Besalduch Besalduch:

Gràcies, presidenta.

Senyor conseller, jo també vaig a parlar de números, dels números de zero a tres, però també li vaig a dir una altra cosa, senyor conseller: lliçons de matemàtiques i de números dels que van dir que la fórmula u mos costaria zero i mos acabar constant 300 milions, ni una, conseller. (Aplaudiments) ¡Ni una! Ni una classe de matemàtiques.

Mire, senyor conseller, sabem –i ho sap tot el món– que el govern del botànic se caracteritza per ficar en el centre de les